

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32782/cuj-2026-2-2>**Буга Ганна Сергіївна**

доктор юридичних наук, доцент,
начальник відділу організації наукової діяльності
Донецького державного університету внутрішніх справ
ORCID: 0000-0003-3957-7387

Буга Володимир Васильович

доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративно-правових дисциплін
факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності
Національної поліції України
Донецького державного університету внутрішніх справ
ORCID: 0000-0002-0655-5256

ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ У ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ ПРО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Стаття присвячена комплексному дослідженню поняття «конфлікт інтересів» у публічно-правовій сфері, аналізу його видів, правової природи, механізмів врегулювання та особливостей адміністративної відповідальності за відповідні порушення на публічній службі. Встановлено, що конфлікт інтересів є складним правовим і соціальним явищем, яке виникає внаслідок зіткнення приватних інтересів особи, уповноваженої виконувати функції держави або місцевого самоврядування, з її службовими обов'язками. Неврегульований конфлікт інтересів може призводити до зловживань владою, підвищення ризику корупційних дій та суттєвого зниження рівня довіри громадян до державних інституцій. Попри тривалий науковий дискурс, в українській правовій доктрині досі відсутній єдиний підхід до визначення цього поняття, а саме поняття нерідко трактується надто широко. Проаналізовано чинне законодавство України, зокрема Закон України «Про запобігання корупції» та Кодекс України про адміністративні правопорушення. Визначено, що законодавець розмежовує реальний і потенційний конфлікти інтересів, що має принципове значення для диференціації юридичної відповідальності. Адміністративна відповідальність за статтею 172-7 КУпАП настає виключно у разі порушення вимог щодо врегулювання реального конфлікту інтересів. Виявлено законодавчу прогалину: об'єктивна сторона відповідного правопорушення не охоплює аспект «невчинення дій» в умовах конфлікту інтересів, що потребує законодавчого уточнення. Розкрито зміст поняття «приватний інтерес» та суміжних категорій – «близькі особи» і «пряме підпорядкування». Визначено типові сфери підвищеного ризику виникнення конфлікту інтересів: розподіл публічних ресурсів, кадрові рішення, дозвільна діяльність, тендерні процедури та здійснення контрольно-наглядових повноважень. Досліджено роль Національного агентства з питань запобігання корупції як ключового суб'єкта моніторингу та врегулювання конфліктів інтересів, зокрема щодо розробки методичних рекомендацій та імплементації стандартів ОЕСР. Здійснено порівняльний аналіз підходів до регулювання конфлікту інтересів в Україні та зарубіжних країнах – Австралії, Німеччині та Норвегії. Обґрунтовано доцільність збереження нормативного визначення поняття з одночасним його вдосконаленням в умовах реформування системи публічної служби.

Ключові слова: конфлікт інтересів, публічна служба, адміністративна відповідальність, запобігання корупції, реальний конфлікт інтересів, потенційний конфлікт інтересів, НАЗК, приватний інтерес.

Buha H. S., Buha V. V. Concept and types of conflict of interest in the legislation of Ukraine on the prevention of corruption

The article is devoted to a comprehensive study of the concept of “conflict of interest” in the public legal sphere, an analysis of its types, legal nature, mechanisms of regulation and features of administrative liability for relevant violations in the public service. It is established that a conflict of interest is a complex legal and social phenomenon that arises as a result of the collision of the private interests of a person authorized to perform state or local government functions with his official duties. An unregulated conflict of interest can lead to abuse of power, an increase in the risk of corrupt actions and a significant decrease in the level of citizens’ trust in state institutions. Despite the long-standing scientific discourse, the Ukrainian legal doctrine still lacks a unified approach to defining this concept, and the concept itself is often interpreted too broadly. The current legislation of Ukraine is analyzed, in particular the Law of Ukraine “On Prevention of Corruption” and the Code of Ukraine on Administrative Offenses. It is determined that the legislator distinguishes between real and potential conflicts of interest, which is of fundamental importance for the differentiation of legal liability. Administrative liability under Article 172-7 of the Code of Administrative Offenses arises exclusively in the event of a violation of the requirements for the settlement of a real conflict of interest. A legislative gap is identified: the objective side of the relevant offense does not cover the aspect of “failure to act” in conditions of a conflict of interest, which requires legislative clarification. The content of the concept of “private interest” and related categories – “close persons” and “direct subordination” is disclosed. Typical areas of increased risk of a conflict of interest are identified: allocation of public resources, personnel decisions, permitting activities, tender procedures and the exercise of control and supervisory powers. The role of the National Agency for the Prevention of Corruption as a key entity for monitoring and settlement of conflicts of interest, in particular regarding the development of methodological recommendations and the implementation of OECD standards, is investigated. A comparative analysis of approaches to regulating conflict of interest in Ukraine and foreign countries – Australia, Germany and Norway – was carried out. The feasibility of preserving the normative definition of the concept with its simultaneous improvement in the conditions of reforming the public service system was substantiated.

Key words: conflict of interest, public service, administrative responsibility, prevention of corruption, real conflict of interest, potential conflict of interest, NACP, private interest.

Вступ. Ефективна боротьба з корупцією, особливо щодо врегулювання конфлікту інтересів, є одним із ключових елементів стабільного функціонування демократичної держави. Вона також відіграє важливу роль у забезпеченні доброчесності публічної служби. Конфлікт інтересів – це правове явище, яке виникає через зіткнення особистих інтересів особи, уповноваженої виконувати функції державної або місцевої влади, з її службовими обов’язками. Якщо не вживати належних заходів для його врегулювання, такий конфлікт може призвести до зловживань владою, підвищеного ризику корупційних дій та значного зниження довіри громадян до державних органів [1, с. 12].

Матеріали та методи. Проблема конфлікту інтересів у сфері публічної служби привертає дедалі більшу увагу українських науковців. Це пов’язано як із динамічним розвитком антикорупційного законодавства України, так і з євроінтеграційними процесами, що вимагають адаптації національної правової бази до міжнародних стандартів. Вагомий внесок у вивчення адміністративно-правових аспектів

запобігання та вирішення питань конфлікту інтересів здійснив І.Д. Пастух, який у своїй докторській дисертації 2021 року провів комплексний аналіз механізмів регулювання конфліктів інтересів у публічно-правових відносинах за допомогою адміністративного права, виділивши ключові структурні компоненти цього явища. Своєю чергою, Д.С. Тихонова (2025) проаналізувала проблеми законодавства та вказала на наявні прогалини в регулюванні відповідальності за порушення процедур запобігання і врегулювання конфліктів інтересів у сфері публічного управління. Поглиблений аналіз понятійного апарату інституту конфлікту інтересів крізь призму правових позицій Верховного Суду можна знайти в роботах З. Загиней-Заболотенко та П. Дем’яка (2021). Концептуальні засади терміну «конфлікт інтересів» у сфері публічного управління розкрили у своїх публікаціях Д.Є. Швець, О.Г. Костроміна та Б.І. Прокопенко (2025). Порівняльно-аналітичним методом підходи до імплементації поняття конфлікту інтересів у законодавство України вивчав С.О. Телліс (2024). Практичний аспект проблематики висвітлено у

збірці науково-практичних рекомендацій щодо документування адміністративних правопорушень, пов'язаних із корупцією, підготовленій під керівництвом О.М. Мердової спільно з іншими авторами, зокрема В.Г. Довгим, А.М. Захарченком та А.Ю. Килівником (2024). Водночас питання нормативного трактування терміну «конфлікт інтересів» у контексті міжнародно-правових актів та українського адміністративного законодавства досліджував Н. Янюк (2018). Незважаючи на значний обсяг здійснених досліджень, низка аспектів залишається відкритою для подальшого опрацювання. Зокрема, потребують додаткової уваги питання чіткого розмежування реального й потенційного конфліктів інтересів, визначення повноти об'єктивної сторони відповідних адміністративних правопорушень, а також аналіз ефективності інституційних механізмів їх врегулювання в умовах реформування системи публічної служби. Саме ці питання визначають актуальність і напрям цього дослідження.

Методологічну основу дослідження становить сукупність загальнонаукових і спеціально-юридичних методів пізнання. Діалектичний метод застосовувався для з'ясування природи конфлікту інтересів як правового та соціального явища. Порівняльно-правовий метод використовувався при зіставленні підходів до регулювання конфлікту інтересів в Україні та зарубіжних країнах (Австралії, Німеччині, Норвегії). Формально-догматичний метод забезпечив аналіз норм Закону України «Про запобігання корупції», Кодексу України про адміністративні правопорушення, Закону України «Про державну службу» та інших нормативно-правових актів. Метод системного аналізу застосовувався для комплексного дослідження поняттєво-категоріального апарату та структури інституту конфлікту інтересів. Метод узагальнення наукових позицій дозволив систематизувати різні доктринальні підходи до визначення поняття «конфлікт інтересів». Емпіричну базу дослідження склали наукові праці вітчизняних учених, методичні рекомендації НАЗК, правові позиції Верховного Суду, а також рекомендації ОЕСР у сфері врегулювання конфліктів інтересів.

Метою статті є комплексний аналіз поняття «конфлікт інтересів» у публічно-правовій

сфері, дослідження його видів, правової природи та механізмів врегулювання, а також визначення особливостей адміністративної відповідальності за порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів на публічній службі відповідно до чинного законодавства України.

Результати. У національному правовому середовищі конфлікт інтересів вперше отримав чітке нормативне визначення з ухваленням Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» у 2011 році. У чинній редакції Закону України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року (№ 1700-VII) конфлікт інтересів поділяється на два види: реальний та потенційний [2]. Потенційний конфлікт інтересів характеризується наявністю приватного інтересу в сфері, де особа виконує свої службові обов'язки. Цей інтерес може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття рішень. Натомість реальний конфлікт інтересів виникає тоді, коли існує фактична суперечність між приватними інтересами особи та її службовими обов'язками, що безпосередньо впливає на неупередженість прийняття рішень. Ці визначення мають важливе значення для кваліфікації адміністративних правопорушень. Оскільки неповідомлення про потенційний конфлікт не передбачає адміністративної відповідальності, визначення меж між поняттями «потенційний» та «реальний» конфлікт інтересів повинно бути максимально чітким [3, с. 166].

Як зазначають З. Загинею-Заболотенко та П. Дем'як, у Законі України «Про запобігання корупції» наведено основне визначення терміну «приватний інтерес». Під цим розуміється будь-який майновий або немайновий інтерес особи, який може бути пов'язаний з її особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими відносинами з фізичними чи юридичними особами. Це також включає інтереси, що виникають у зв'язку з членством або участю в діяльності громадських, політичних, релігійних чи інших організацій. Додатково до цього, важливими елементами поняття «конфлікт інтересів» є такі терміни, як «близькі особи» та «пряме підпорядкування», зміст яких детально розкрито в статті 1 Закону України «Про запобігання корупції» [4, с. 111].

Наявність чи відсутність у особи приватного інтересу до вирішення певного питання у більшості випадків буде індикатором, що свідчитиме про конфлікт інтересів у особи. З огляду на різноманітність приватних інтересів, скласти вичерпний перелік таких ситуацій не представляється можливим. Тим не менше можна виділити ряд ключових сфер, у яких ризик виникнення конфлікту інтересів є найбільш вірогідним, зокрема: розподіл фінансових чи матеріальних ресурсів (об'єктів права державної або комунальної власності), їх використання або розпорядження ними в інший спосіб, ніж на користь інтересам служби; надання чи отримання документів дозвільного характеру (дозволів, ліцензій, сертифікатів, погоджень тощо), надання інших адміністративних послуг; кадрові рішення, внесення подань та прийняття рішень про нагородження державними нагородами та присвоєння почесних звань; проведення аукціонів, конкурсних або тендерних процедур; направлення на навчання або у закордонні відрядження за рахунок коштів державного або місцевого бюджетів чи офіційної фінансової допомоги від іноземних держав чи міжнародних організацій; реалізації контрольних або наглядових повноважень тощо [5, с. 145–146].

Слід зазначити, що в Австралії, Німеччині та Норвегії відсутнє законодавче визначення поняття конфлікту інтересів у прямому значенні. З одного боку, це створює певну прозорість у визначенні ситуацій, які можна розглядати як конфлікт інтересів. Проте з іншого боку, така невизначеність обмежує формальне регулювання, враховуючи, що саме явище конфлікту інтересів часто є багатограним і складним. У законодавстві немає чіткого визначення терміну «видимий конфлікт інтересів», який може виникнути тоді, коли складається враження, що особисті інтереси посадової особи можуть впливати на виконання нею службових обов'язків, навіть якщо це не відповідає дійсності. В Україні основну роль у моніторингу та врегулюванні конфліктів інтересів відіграє Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК). За законом, саме на НАЗК покладено обов'язок контролювати запобігання та усунення таких конфліктів. Це включає

моніторинг діяльності депутатів, контроль за дотриманням законодавства і відповідну реакцію на виявлені порушення. У рамках агентства функціонує Департамент моніторингу дотримання законодавства щодо етичної поведінки, отримання подарунків, та інших обмежень у сфері запобігання корупції. Цей департамент відстежує дотримання законів, зокрема закону «Про запобігання корупції», здійснює аналіз можливих конфліктів інтересів у діяльності народних депутатів, виявляє порушення, ініціює службові розслідування та вживає заходів щодо притягнення винних до відповідальності. Крім цього, департамент готує матеріали для подання звернень до суду й опрацьовує запити й звернення як від народних депутатів, так і від інших осіб. НАЗК активно використовує рекомендації Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) у сфері конфліктів інтересів і розробило методичний посібник, де представлені спеціальні тести для визначення таких конфліктних ситуацій, створені за стандартами ОЕСР [6, с. 6–7].

Науковці відзначають, що в українській науці досі не сформовано єдиного підходу до визначення поняття «конфлікт інтересів», а саме поняття часто трактується досить широко [7, с. 93; 8, с. 25–26]. Досліджуючи ситуації, пов'язані з конфліктом інтересів, звертають увагу на кілька ключових аспектів: конфлікт інтересів розглядають як природний прояв людських якостей, притаманний людині як фізичній істоті, що не може бути повністю усунути за допомогою примусових заходів чи додаткових стимулів [9, с. 73]; він також може постати у вигляді внутрішньоособистісного протистояння, спричиненого перетином соціальних ролей людини [10, с. 234]; нарешті, конфлікт інтересів виникає через участь особи у різних суспільних відносинах [8, с. 27]. Інакше кажучи, конфлікт інтересів завжди є ситуацією, яку формують різні обставини, що впливають на умови діяльності особи в межах організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських процесів. Ці обставини відіграють важливу роль у виборі та реалізації оптимальних способів виконання управлінських функцій. Розуміння цієї багатогранності

дає змогу ширше оцінити проблематику конфліктів інтересів і окреслити рамки правового регулювання таких ситуацій. Виокремлення і систематизація типових ситуацій із загального контексту обставин сприяють формуванню нових дефініцій поняття, що надалі збагачують підходи до його класифікації [11, с. 659].

Як зазначає П.Б. Волянський, конфлікт інтересів виникає у ситуації, коли особиста зацікавленість державного службовця здатна впливати на його об'єктивність під час виконання службових обов'язків та функцій. У таких випадках можливе протиріччя між власними інтересами службовця і законними інтересами громадян, організацій, суспільства або держави, що може призвести до завдання шкоди цим законним інтересам [12].

Д.В. Гудков визначає конфлікт інтересів як зіткнення між державними інтересами, пов'язаними з виконанням посадових обов'язків, і приватними інтересами особи, яка обіймає цю посаду. Така ситуація виникає через порушення основ публічної служби, невиконання встановлених обмежень і заборон, неетичну поведінку при виконанні службових обов'язків, у тому числі ігнорування прав та законних інтересів громадян, організацій, суспільства і держави. Додатково вона може бути спричинена недотриманням чинного законодавства та недостатнім соціальним забезпеченням працівників публічної служби [13].

Український науковець-адміністративіст І.Д. Пастух визначає конфлікт інтересів як ситуацію, за якої приватний інтерес публічної посадової особи здатен вплинути або уже впливає на її об'єктивність чи неупередженість під час ухвалення рішень, а також на здійснення або нездійснення певних дій у межах виконання службових, представницьких чи інших дискреційних повноважень як публічної посадової особи. На думку І.Д. Пастуха, до основних складових конфлікту інтересів входять: а) дискреційні службові, представницькі та інші публічні повноваження, включно з такими, що не мають владного характеру; б) приватний інтерес особи, яка здійснює вказані повноваження; в) потенційний або реальний вплив приватного інтересу на об'єктивність чи неупередженість реалізації

дискреційних службових або інших публічних повноважень [14, с. 3].

Конфлікт інтересів – це природне соціальне явище, наголошує О. Голяшкіна, яке охоплює всі аспекти суспільного життя, включно з публічним (державним) управлінням. У зв'язку з цим у законодавстві більшості країн, зокрема України, запроваджено організаційно-правові механізми для запобігання та врегулювання конфліктів інтересів у сфері публічного управління. Це відбувається незалежно від того, чи містить законодавство формальне визначення даного поняття [15, с. 156].

Д. Лук'янець трактує конфлікт інтересів як правову ситуацію, за якої одна зі сторін, укладаючи угоду, має потенційну можливість отримати вигоду, здійснюючи дії, які можуть призвести до шкоди іншій стороні [16; 17, с. 413].

Отже, необхідно відмітити, що юридичні наслідки, пов'язані з діями або рішеннями, прийнятими в умовах конфлікту інтересів, можуть бути різноманітними. Зокрема, адміністративна відповідальність настає лише у разі порушення вимог щодо запобігання та врегулювання реального конфлікту інтересів, що передбачено статтею 172-7 Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП). Варто зазначити, що хоча назва цієї статті має загальніше формулювання і не розмежує види конфліктів інтересів, її зміст зосереджений саме на реальних конфліктах інтересів. Однак у КУпАП фіксується звужене трактування об'єктивної сторони адміністративного правопорушення: акцент зроблено на впливі реального конфлікту інтересів на вчинення дій чи прийняття рішень, при цьому аспект «невчинення дій» не враховується. Також в статті 32 Закону України «Про державну службу» визначено обмеження щодо призначення на посади державної служби осіб, які можуть опинитися у прямій залежності від близьких родичів як підлеглих або керівників. Таке обмеження функціонує як превентивний механізм, покликаний запобігати виникненню конфлікту інтересів у сфері державної служби [18, с. 151].

Слід відзначити, що Закон України «Про запобігання корупції» не визначає обов'язкових вимог до форми повідомлення про конфлікт

інтересів. Водночас у Методичних рекомендаціях Національного агентства пропонується подавати повідомлення про реальний або потенційний конфлікт інтересів у письмовій формі. Це обґрунтовується тим, що, по-перше, письмовий документ є доказом того, що особа фактично повідомила про наявність конфлікту інтересів. По-друге, письмова форма дозволяє керівникові детально проаналізувати ситуацію та визначити найоптимальніший спосіб врегулювання конфлікту. Крім того, до повідомлення, яке подається до Національного агентства, рекомендовано додавати: а) засвідчені копії документів, які визначають службові чи представницькі повноваження, підтверджують наявність приватного інтересу тощо; б) результати самостійного тесту на підтвердження або спростування конфлікту інтересів. Особи, зазначені в частині першій статті 28 Закону України «Про запобігання корупції», зобов'язані утримуватись від будь-яких дій або прийняття рішень в умовах реального конфлікту інтересів. Недотримання цього принципу може бути розцінене правоохоронними органами як протиправна діяльність і спричинити притягнення до юридичної відповідальності. Наприклад, частина друга статті 172-7 КУпАП передбачає адміністративну відповідальність за вчинення дій чи прийняття рішень у ситуації реального конфлікту інтересів. Такі рішення можуть бути скасовані або визнані незаконними у судовому порядку, зокрема на підставі позову Національного агентства. Укладання правочинів за таких обставин також вважається нікчемним [19, с. 68].

Як зазначають, Довгий В.Г., Захарченко А.М., Килівник А.Ю., Мердова О.М., Сахно А.П., Хозлу І.К. диспозиція статті 172-7 Кодексу України про адміністративні правопорушення тісно пов'язана зі змістом статті 28 Закону України «Про запобігання корупції». Відповідно до цієї статті, особи, визначені в пунктах 1 і 2 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані:

1. Вживати заходів для запобігання виникненню реального конфлікту інтересів.

2. Негайно, але не пізніше наступного робочого дня з моменту, коли стало відомо чи мало стати відомо про наявність реального

конфлікту інтересів, повідомити про це безпосереднього керівника. У разі відсутності керівника або при роботі в колегіальному органі – поінформувати Національне агентство з питань запобігання корупції або інший уповноважений законом орган, чи відповідний колегіальний орган, у межах виконання повноважень якого виник конфлікт інтересів.

3. Утримуватись від дій і прийняття рішень в умовах реального конфлікту інтересів.

4. Вживати заходів для врегулювання наявного реального конфлікту інтересів.

Ці вимоги спрямовані на забезпечення прозорості та уникнення ситуацій, які можуть призвести до порушення принципів чесності та неупередженості у службовій діяльності [20, с. 48–49].

Висновки. Отже, конфлікт інтересів являє собою складне правове та соціальне явище, яке виникає у ситуаціях, коли особисті інтереси особи, уповноваженої виконувати державні чи місцеві функції, вступають у суперечність із її службовими обов'язками. Попри тривалий науковий аналіз, в українській правовій доктрині досі бракує єдиного підходу до визначення цього терміна, що вказує на потребу подальшого вдосконалення теоретичних засад його розуміння. Слід зазначити, що чинне законодавство України розрізняє два види конфліктів інтересів: реальний і потенційний. Це розмежування є надзвичайно важливим, оскільки дає змогу здійснювати диференційований підхід до юридичної відповідальності. Наприклад, адміністративна відповідальність згідно зі статтею 172-7 КУпАП застосовується лише в разі порушення вимог щодо врегулювання реального конфлікту інтересів. Водночас формулювання об'єктивного боку правопорушення в законодавстві має обмежений характер, оскільки не враховує аспект невчинення необхідних дій у ситуації конфлікту інтересів. Це свідчить про потребу в додаткових законодавчих уточненнях. Ключову роль у системі запобігання та врегулювання конфліктів інтересів відіграє Національне агентство з питань запобігання корупції. Воно здійснює моніторинг дотримання антикорупційного законодавства, розробляє методичні рекомендації та інтегрує стандарти ОЕСР у

відповідну сферу. Однак Закон України «Про запобігання корупції» не визначає жорстких вимог до форми подання повідомлень про конфлікт інтересів. Це може створювати труднощі під час доведення факту належного інформування на практиці. Слід звернути увагу, що досвід зарубіжних країн, зокрема Австралії, Німеччини та Норвегії, демонструє, що відсутність чітко сформульованого законодавчого

визначення конфлікту інтересів не обов'язково стає на заваді ефективному регулюванню цього питання. Проте це може спричиняти правову невизначеність у нестандартних або складних ситуаціях. Для України, з огляду на етап формування антикорупційного законодавства, збереження нормативного визначення з одночасним його вдосконаленням видається більш доцільним підходом.

Література

1. Колпаков В.К. Адміністративна відповідальність: теорія, законодавство, практика : монографія. Харків : Право, 2020. 448 с.
2. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 49. Ст. 2056. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>.
3. Тихонова Д.С. Адміністративна відповідальність за порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів на публічній службі. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2025. № 7. С. 165–167. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-7/37>.
4. Загиней-Заболотенко З., Дем'як П. Поняття «конфлікт інтересів» у правових позиціях Верховного Суду. *Слово національної школи суддів України*. 2021. № 4(37). С. 110–126. DOI: [10.37566/2707-6849-2021-4\(37\)-9](https://doi.org/10.37566/2707-6849-2021-4(37)-9).
5. Пивоваров В.В. Конфлікт інтересів: сутність, загрози і комплаєнс. *Кримінально-правові та кримінологічні засади протидії корупції*. Харків, 2017. URL: https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/31_03_2017/pdf/66.pdf.
6. Юрчишин Я., Полтавець У. Пропозиції до політики щодо конфлікту інтересів народних депутатів України. Вересень, 2017. URL: https://parlament.org.ua/wp-content/uploads/2024/07/propozicii_politiki_deklaruvannya_konfliktu_prew-1.pdf.
7. Пастух І.Д. Запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у публічно-правових відносинах засобами адміністративного права : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. НАВС. Київ, 2021. 518 с.
8. Рівчаненко С.В. Запобігання та врегулювання конфлікту інтересів як спосіб протидії корупції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2017. 195 с.
9. Мудрий С.М. Конфлікт інтересів в корпоративних юридичних особах. *Dictum Factum*. 2023. № 1 (13). С. 61–76. DOI: <https://doi.org/10.32703/2663-6352/2023-1-13-61-76>
10. Олешко О.М. Уявний конфлікт інтересів на публічній службі. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2023. № 9(15). С. 231–239. [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-9\(15\)-231-239](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-9(15)-231-239).
11. Телліс С.О. Конфлікт інтересів: підходи до втілення поняття в законодавство України. *Порівняльно-аналітично правознавство*. 2024. Вип. 6. С. 658–663. <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.06.108>.
12. Волянський П.Б. Шляхи запобігання конфлікту інтересів на державній службі. *Державне управління: удосконалення та розвиток: електронне наукове фахове видання*. 2014. № 6. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=726>.
13. Гудков Д.В. Конфлікт інтересів та шляхи його врегулювання в національному законодавстві. *Право і суспільство*. 2014. № 1–2. С. 120–124. URL: https://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2014/1-2_2014/28.pdf
14. Пастух І.Д. Запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у публічно-правових відносинах засобами адміністративного права : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2021. 518 с. URL: <https://elar.navy.edu.ua/server/api/core/bitstreams/cfdf5d72-837f-472a-8d3b-b589a7573bc8/content>.
15. Зелінська Я.С., Спасенко В.О. Прояви конфлікту інтересів в публічному адмініструванні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 3. С. 155–158. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-3/35>.
16. Лук'янець Д. М. Регулювання професійної етики публічних службовців. *Center for regional policy studies*. URL: <http://crps.sumynews.com/policy-development/rules-of-professional-ethics-in-public-service-and-conflict-of-interest/item/5-regulyuvannya-profesijnoyi-etyky-publichnyx-sluzhbovcziv.html>
17. Швець Д.С., Костроміна О.Г., Прокопенко Б.І. Концептуальні засади поняття «конфлікт інтересів» у сфері публічного управління. *Порівняльно-аналітичне правознавство*. 2025. Вип. № 04. Ч. 2. С. 410–415. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.04.2.67>.

18. Янюк Н. Поняття «конфлікт інтересів» у міжнародно-правових актах та адміністративному законодавстві України. *Вісник Львівського університету. Серія юридична*. 2018. Вип. 66. С. 147–154. URL: <https://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/law/article/view/8146/8099>.

19. Миколенко О.І. «Конфлікт інтересів» в національній правосвідомості та законодавстві України. *Правова держава*. 2019. №33. С. 65–70. DOI: <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2019.33.162055>.

20. Документування адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, підрозділами стратегічних розслідувань: наук.-практ. реком. / В.Г. Довгий, А.М. Захарченко, А.Ю. Килівник та ін. ; за ред. О.М. Мердової. Київ : Алерта, 2024. 68 с.

References

1. Kolpakov, V.K. (2020). *Administrativna vidpovidalnist: teoriia, zakonodavstvo, praktyka* [Administrative responsibility: theory, legislation, practice]: monohrafiia. Kharkiv: Pravo. [in Ukrainian].

2. Pro zapobihannia koruptsii (2014). [On the prevention of corruption]: Zakon Ukrainy vid 14.10.2014 № 1700-VII. *Vidomosti Verkhovnoi Rady*. № 49. St. 2056. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>. [in Ukrainian].

3. Tykhonova, D.S. (2025). *Administrativna vidpovidalnist za porushennia vymoh shchodo zapobihannia ta vrehuliuvannia konfliktu interesiv na publichnii sluzhbi* [Administrative responsibility for violation of requirements for the prevention and resolution of conflicts of interest in public service]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. № 7. S. 165–167. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-7/37>. [in Ukrainian].

4. Zahynei-Zabolotenko, Z., Demiak, P. (2021). Poniattia “konflikt interesiv” u pravovykh pozytsiakh Verkhovnoho Sudu [The concept of “conflict of interest” in the legal positions of the Supreme Court]. *Slovo natsionalnoi shkoly suddiv Ukrainy*. № 4 (37). S. 110–126. DOI: 10.37566/2707-6849-2021-4(37)-9. [in Ukrainian].

5. Pyvovarov, V.V. (2017). *Konflikt interesiv: sutnist, zahrozy i komplaiens* [Conflict of interest: essence, threats and compliance]. *Kryminalno-pravovi ta kryminolohichni zasady protydii koruptsii*. Kharkiv. URL: https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/31_03_2017/pdf/66.pdf. [in Ukrainian].

6. Yurchyshyn, Ya., Poltavets, U. (2017). *Propozytii do polityky shchodo konfliktu interesiv narodnykh deputativ Ukrainy* [Proposals for policy on conflict of interest of people’s deputies of Ukraine]. *Veresen*. URL: https://parlament.org.ua/wp-content/uploads/2024/07/propozicii_politiki_deklaruvannya_konfliktu_prew-1.pdf. [in Ukrainian].

7. Pastukh, I.D. (2021). *Zapobihannia ta vrehuliuvannia konfliktu interesiv u publichno-pravovykh vidnosynakh zasobamy administrativnoho prava* [Prevention and regulation of conflicts of interest in public legal relations by means of administrative law]. *dys. ... dokt. yuryd. nauk: 12.00.07 / NAVS*. Kyiv. [in Ukrainian].

8. Rivchanenko, S.V. (2017). *Zapobihannia ta vrehuliuvannia konfliktu interesiv yak sposib protydii koruptsii* [Prevention and regulation of conflicts of interest as a way to combat corruption]: *dys.... kand. yuryd. nauk: 12.00.07 / Zaporizkyi natsionalnyi universytet. Zaporizhzhia*. [in Ukrainian].

9. Mudryi, S.M. (2023). *Konflikt interesiv v korporativnykh yurydychnykh osobakh* [Conflict of interest in corporate legal entities]. *Dictum Factum*. № 1 (13). S. 61–76. DOI: <https://doi.org/10.32703/2663-6352/2023-1-13-61-76> [in Ukrainian].

10. Oleshko, O.M. (2023). *Uiavnyi konflikt interesiv na publichnii sluzhbi* [The perceived conflict of interest in the public service]. *Aktualni pytannia u suchasni nautsi*. № 9(15). S. 333–344. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-9\(15\)-231-239](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-9(15)-231-239). [in Ukrainian].

11. Tellis, S.O. (2024). *Konflikt interesiv: pidkhody do vtilennia poniattia v zakonodavstvo Ukrainy* [Conflict of interest: approaches to implementing the concept in the legislation of Ukraine]. *Porivnialno-analitychno pravoznavstvo*. Vyp. 6. S. 658–663. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.06.108>. [in Ukrainian].

12. Volianskyi, P.B. (2014). *Shliakhy zapobihannia konfliktu interesiv na derzhavni sluzhbi* [Ways to prevent conflict of interest in the public service]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok: elektronne naukove fakhove vydannia*. 2014. № 6. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=726>. [in Ukrainian].

13. Hudkov, D.V. (2014). *Konflikt interesiv ta shliakhy yoho vrehuliuvannia v natsionalnomu zakonodavstvi* [Conflict of interest and ways of its regulation in national legislation]. *Pravo i suspilstvo*. № 1–2. S. 120–124. URL: https://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2014/1-2_2014/28.pdf. [in Ukrainian].

14. Pastukh, I.D. (2021). *Zapobihannia ta vrehuliuvannia konfliktu interesiv u publichno-pravovykh vidnosynakh zasobamy administrativnoho prava* [Prevention and regulation of conflict of interest in public legal relations by means of administrative law]: *dys. ... dokt. yuryd. nauk: 12.00.07*. Kyiv. URL: <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/cfdf5d72-837f-472a-8d3b-b589a7573bc8/content>. [in Ukrainian].

15. Zelinska, Ya.S., Spasenko, V.O. (2022). Proiavy konfliktu interesiv v publicnomu administruvanni [Manifestations of conflict of interest in public administration]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. № 3. S. 155–158. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-3/35>. [in Ukrainian].

16. Lukianets, D.M. Reforma rehuliuвання profesiinoi etyki publicnykh sluzhbovtziv v Ukraini [Reform of the regulation of professional ethics of public servants in Ukraine]. URL: <http://crps.sumynews.com/policydevelopment/rules-of-professional-ethics-inpublic-service-and-conflict-ofinterest/item/5-regulyuvannya-profesijnoyi-etykypublicnykh-sluzhbovcziv.html>. [in Ukrainian].

17. Shvets, D.Ie., Kostromina, O.H., Prokopenko, B.I. (2025). Kontseptualni zasady poniattia “konflikt interesiv” u sferi publicnoho upravlinnia [Conceptual foundations of the concept of “conflict of interest” in the sphere of public administration]. *Porivnialno-analitychne pravoznavstvo*. Vyp. № 04. Ch. 2. S. 410–415. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.04.2.67>. [in Ukrainian].

18. Yaniuk, N. (2018). Poniattia “konflikt interesiv” u mizhnarodno-pravovykh aktakh ta administratyvnomu zakonodavstvi Ukrainy [The concept of “conflict of interest” in international legal acts and administrative legislation of Ukraine]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriya yurydychna*. Vyp. 66. S. 147–154. URL: <https://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/law/article/view/8146/8099>. [in Ukrainian].

19. Mykolenko, O.I. (2019). “Konflikt interesiv” v natsionalnii pravosvidomosti ta zakonodavstvi Ukrainy [“Conflict of Interest” in the National Legal Consciousness and Legislation of Ukraine]. *Pravova derzhava*. № 33. S. 65–70. DOI: <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2019.33.162055>. [in Ukrainian].

20. Dokumentuvannya administratyvnykh pravoporushen, poviazanykh z koruptsiieiu, pidrozdilamy stratehichnykh rozsliduvan [Documentation of Administrative Offenses Related to Corruption by Strategic Investigation Units]: nauk.-prakt. rekom. / V.H. Dovhyi, A.M. Zakharchenko, A.Iu. Kylivnyk ta in.; za red. O.M. Merdovoi. (2024). Kyiv: Alerta. [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 15.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 12.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026